

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р 1395/2021
25.03.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Митар Ђенисић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о захтеву Основног суда у Ваљевоу за одређивање другог стварно надлежног суда за поступање у предмету тог суда П 1844/2020, на седници одржаној 25.03.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у предмету Основног суда у Ваљевоу П 1844/2020, **ОДРЕЂУЈЕ СЕ** Основни суд у Чачку.

Образложење

Тужилац је 05.11.2020. године поднео тужбу Основном суду у Ваљевоу против туженог, ради обавезивања туженог да исплати тужиоцу износ од 12.000,00 динара, са законском затезном каматом од дана подношења тужбе па до коначне исплате, као и да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка.

Основни суд у Ваљевоу, уз допис П 1844/2020 од 10.02.2021. године, доставио је списе предмета Врховном касационом суду, ради одређивања другог стварно надлежног суда за поступање у овом предмету и као оправдан разлог за свој захтев навео да је тужилац по занимању адвокат, а тужени судија Вишег суда у Ваљевоу и да је тужилац у дужем временском периоду покренуо велики број оваквих и сличних поступака против судија тог суда, уз константно подношење и кривичних пријава надлежним тужилаштвима против судија у вези са вођењем поступка. Затим, да је тужилац подносио тужбе и против судија тог и Вишег суда ради накнаде штете због наводно неправилног и незаконитог рада судија.

Врховни касациони суд је одлучујући о захтеву суда за одређивање другог стварно надлежног суда на основу одредби члана 62. став 1. и 7. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), а у вези одредбе члана члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр. 116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18 - УС, 87/18 и 88/18 - УС), утврдио да је захтев основан.

Одредбом члана 62. став 1. ЗПП, је прописано, да, надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да

одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежни суд, ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози. Одредбом става 7. овог члана, да, о захтеву надлежног суда првог степена из става 1. овог члана одлучује веће највишег суда одређене врсте.

Према оцени Врховног касационог суда, у конкретној ситуацији су испуњени услови за тражену делегацију из одредбе члана 62. став 1. ЗПП, зато што разлог изнет у захтеву првостепеног суда, представља оправдан разлог, који је од утицаја за делегацију другог стварно надлежног суда.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредби члана 62. став 1. и 7. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић